

1783 /  
20.7T8PDL.L1-3

Verslaggever: MARGARIDA RAMOS DE ALMEIDA  
HABEAS CORPUS  
INTERESSE IN HET UITVOEREN VAN  
SARS-COV-2  
RT-PCR-TESTS  
Descriptoren: PRIVACY VAN VRIJHEID  
ILLEGALE DETENTIE

Document nummer.: RL  
Datum van de  
overeenkomst: 11/11/2020  
Stemmen: EENHEID  
Hele tekst: s  
Gedeeltelijke tekst: N

Procedureel medium: STRAFRECHTELIJKE MIDDELEN  
Besluit: Bepaling geweigerd

**I.** De ARS kan niet in beroep gaan tegen een beslissing die de onmiddellijke vrijlating van vier mensen beval wegens illegale detentie, in het kader van een *habeas corpus*-zaak (art. 220 al. C) en d) van het CPPenal), waarin wordt gevraagd om validering van *de opsluiting verplicht voor aanvragers, omdat ze drager zijn van het SARS-CoV-2-virus (A ....) en voor actieve bewaking vanwege hoge risicoblootstelling, verordend door gezondheidsautoriteiten (B ..., C .... en D ... ..)* voor het hebben van geen legitimiteit of belang bij handelen. **II.** Het gedane verzoek zou ook kennelijk ongegrond zijn omdat: **A.** Het voorschrift en de diagnose medische handelingen zijn, onder de exclusieve verantwoordelijkheid van een arts, ingeschreven in de Orde van Artsen (Verordening nr. 698/2019, van 5.9).

Samenvatting: Het voorschrijven van aanvullende diagnostische methoden (zoals het geval is bij tests voor de detectie van virale infectie), evenals **de diagnose van het bestaan van een ziekte, met betrekking tot elke persoon, is dus een zaak die niet wettelijk kan worden uitgevoerd. , Resolutie, decreet, verordening of enige andere normatieve manier** , aangezien dit handelingen zijn die ons rechtssysteem voorbehouden aan de exclusieve bevoegdheid van een arts, waarbij we er zeker van zijn dat hij bij het adviseren van zijn patiënt altijd moet proberen om zijn geïnformeerde toestemming te verkrijgen ( 1 van artikel 6 van de Universele verklaring over bio-ethiek en mensenrechten). **B.** In het onderhavige geval zijn er geen aanwijzingen of bewijzen dat een dergelijke diagnose daadwerkelijk is uitgevoerd door een volgens de wet gekwalificeerde professional en die heeft gehandeld in overeenstemming met goede medische praktijken. Wat uit de als vanzelfsprekend aangenomen feiten volgt, is dat geen van de verzoekers zelfs

maar door een arts is gezien, wat ronduit onverklaarbaar is, gezien de beweerde ernst van de infectie. **C.** Het enige element dat in dit opzicht in de bewezen feiten naar voren komt, zijn de uitvoering van RT-PCR-tests, waarvan er één een positief resultaat opleverde met betrekking tot een van de aanvragers. **D.** Gezien het huidige wetenschappelijke bewijs kan deze test op zichzelf niet zonder redelijke twijfel vaststellen dat een dergelijke positiviteit in feite overeenkomt met de infectie van een persoon door het SARS-CoV-2-virus, door verschillende redenen, waarvan we er twee belichten (waaraan de kwestie van de *gouden standaard is toegevoegd*, die we vanwege zijn specificiteit niet eens zullen behandelen): want deze betrouwbaarheid hangt af van het aantal cycli waaruit de test bestaat; Voor deze betrouwbaarheid hangt af van de hoeveelheid aanwezige virale lading. **III . Elke diagnose of elke handeling van gezondheidstoezicht** (zoals het geval is van het vaststellen van het bestaan van virale infectie en een hoog risico op blootstelling, die in deze concepten zijn opgenomen) **gesteld zonder voorafgaande medische observatie** aan patiënten en zonder tussenkomst van een arts die is ingeschreven bij OM ( die overgaat tot de evaluatie van zijn tekenen en symptomen, evenals de onderzoeken die het passend acht voor zijn toestand), **in strijd is met Verordening nr. 698/2019 van 5.9, evenals de bepalingen van artikel 97 van de Orde van de Artsen, en vatbaar voor het configureren van de misdaad van het overnemen van functies, p. en P. door artikel 358 al.b), van C. Penal. IV. Elke persoon of entiteit die kwesties een bestelling, waarvan de inhoud leidt tot de beroving van de lichamelijke, ambulante, de vrijheid van anderen** (wat de nomenclatuur deze volgorde veronderstelt: opsluiting, isolatie, quarantaine, profylactische bescherming, toezicht op de gezondheid, enz.), **Die niet voldoen aan de wettelijke bepalingen, namelijk in de bepalingen van artikel 27 van het CRP , u gaat onwettig in hechtenis** , omdat bevolen is door een onbekwame entiteit en omdat ingegeven door een feit waarvoor de wet het niet toestaat. (Samenvatting opgesteld door de rapporteur)

Gedeeltelijke  
tekstbeslissing:

**Zij komen overeen om een conferentie in het 3e Criminal afdeling van het Hof van Lissabon van beroep**

Volledige  
tekstbeslissing:

\*

### **I - verslag**

**1.** Bij besluit van 26-08-2020, het verzoek om *habeas corpus* werd verleend , **omdat het illegaal is om hen vast te houden was** , het bepalen

van de **onmiddellijke teruggave aan de vrijheid van eisers SH\_\_SWH\_\_, AH\_\_ en NK\_\_**. **2.** Toen kwam de **REGIONALE GEZONDHEIDSAUTORITEIT**, vertegenwoordigd door de regionale gezondheidsdienst van de autonome regio van de Azoren, om tegen deze beslissing in beroep te gaan en de finale te vragen *de verplichte opsluiting van de aanvragers te valideren, aangezien zij drager zijn van het SARS-CoV-2-virus (AH\_\_) en omdat ze onder actief toezicht staan, vanwege blootstelling aan hoog risico, verordend door de gezondheidsautoriteiten (SH\_\_, SWH\_\_ en NK\_\_)*. **4.** Het beroep wordt aanvaard. **5.** M<sup>o</sup> P<sup>o</sup> verdedigt in zijn repliek dat het onderhavige beroep als ongegrond moet worden beschouwd. **6.** In deze rechtbank treedt de Voormalig PGA op na een visum. **II - vorig punt.** Aangezien het door de appellant ingestelde beroep moet worden afgewezen, beperkt de rechtbank zich op grond van de leden 1, a) en 2 van artikel 420 van het Wetboek van Strafvordering tot een korte omschrijving van de gronden van de beslissing. **III - rechtvaardiging. 1.** De beslissing van de "a quo" -rechter luidt als volgt: Bewezen feiten: *1. Op 08/01/2020 kwamen de eisers aan op het eiland São Miguel, met het vliegtuig vanuit de Bondsrepubliek Duitsland, waar in de 72 ( 72) uur voor aankomst hadden ze een test uitgevoerd op COVID19, met een negatief resultaat en wier kopieën ze bij aankomst op de luchthaven van Ponta Delgada hadden overhandigd en afgeleverd bij de Regionale Gezondheidsautoriteit. 2. Op 08/07/2020 en tijdens hun verblijf op het eiland São Miguel hebben verzoekers AH\_\_ en NK\_\_ een tweede test uitgevoerd op COVID19. 3. Op 08/10/2020 en ook tijdens hun verblijf op het eiland São Miguel hebben verzoekers SH\_\_ en SWH\_\_ een tweede test voor COVID19 uitgevoerd. 4. Op 08/08/2020 werd verzoekster AH\_\_ telefonisch geïnformeerd dat haar test van de vorige dag beschuldigd was "ontdekt". 5. Vanaf die dag 08/08/2020 is de aanvrager AH\_\_ gestopt met samenwonen met de overige drie aanvragers, waarbij hij altijd een afstand van niet minder dan 2 (twee) meter van hen heeft aangehouden. 6. Op 08/10/2020 werden de aanvragers SH\_\_, SWH\_\_ en NK\_\_ telefonisch geïnformeerd dat hun tests "negatief" waren. 7. Op 08/10/2020 werd het document via e-mail naar alle sollicitanten gestuurd. 25, 25verse, 26 en 26 vers, ondertekend door de afgevaardigde van Volksgezondheid van de gemeente Lagoa, in functie, Dr. Magno José Viveiros Silva, genaamd Notification of Prophylactic Isolation - Coronavirus SARS-CoV-2 / COVID disease - 19, en twee bijlagen (waarvan slechts één in het Engels) en waarin staat (gelijke inhoud behalve de identificatie van elk van de aanvragers): " Isolation (...) Notification of Profylactic Isolation Coronavirus SARS- CoV-2 / COVID-ziekte - 19 Mário Viveiros Silva Autoridade de Saúde de Lagoa Overeenkomstig de normatieve circulaires nr DRSCINF / 2020/22 van 25/03/25 en DRS CNORM2020 / 39B van april 2020/08/04 van de REGIONALE GEZONDHEIDSAUTORITEIT (bijgevoegd) en de norm nr. 015/2020, van 24-7-2020 van de Algemene Directie Gezondheid (bijgevoegd) Ik bepaal de PROFYLACTISCHE ISOLATIE VAN (...) Burgerkaarthouder / PASPOORT nr. (...), met geldigheid ... tot ... met het identificatienummer van*

*de sociale zekerheid voor de periode van 08/08/2020 tot 22/08/2020 ivm besmettingsgevaar en als maatregel die van COVID 19 (SARS-Cov-2) Datum 2020/08/10 (...) 8. De eisers hebben verzocht de genoemde resultaten te sturen, en het testrapport aan de eisers AH\_\_\_ en NK\_\_\_ is verzonden door via e-mail op 13-08-2020 en aan eisers SH\_\_\_ en SWH\_\_\_ op gisteren, 24-08-2020, via e-mail, rapporten opgesteld in het Portugees. 9. Tussen 1 en 14 augustus werden verzoekers ondergebracht in de accommodatie Marina Mar II, in Vila Franca do Campo. 10. Vanaf 14 augustus worden aanvragers ondergebracht in "THE LINCE AZORES GREAT HOTEL, CONFERENCE & SPA", in Ponta Delgada (waar ze zich momenteel bevinden), in opdracht van de gezondheidsafgevaardigde zoals beschreven in 7 als volgt: - In kamer 502 zijn de sollicitanten SH\_\_\_ en SWH\_\_\_. - In kamer 501 is de aanvrager AH\_\_\_. - In kamer 506 is de aanvrager NK\_\_\_.*

*11. De aanvragers hebben minstens drie keer geprobeerd contact op te nemen met de telefonische hulplijn die ze kennen (296249220) om te worden verduidelijkt in hun taal of in ieder geval in de Engelse taal, maar ze hebben*

nooit succes gehad, aangezien ze alleen antwoorden en reageer in het Portugees, wat aanvragers niet begrijpen.

12. In het hotel worden de maaltijden op de kamer bezorgd door hoteldiensten, op vooraf bepaalde tijden en volgens een keuze gemaakt door een derde partij, behalve tijdens de eerste 3 dagen in Hotel Lynce waar het ontbijt werd geserveerd en de overige maaltijden via roomservice.

13. Op 15 augustus begon verzoekster AH\_\_\_ tijdens het vervullen van de door de gezondheidsafgevaardigde vastgestelde profylactische isolatie te lijden aan een ontsteking in de mond, kennelijk als gevolg van het door haar gebruikte tandheelkundige hulpmiddel.

14. Na telefonisch contact op te nemen met 296 249 220, heb ik deze situatie gedeeld met de regionale gezondheidsautoriteit, die de nodige medische ondersteuning heeft aangevraagd.

15. Dit verzoek werd genegeerd door de doorverwezen hulplijn, die de gevraagde AH\_\_\_ niet de nodige ondersteuning bood.

16. Twee dagen later, op 17 augustus, zonder enige ondersteuning, verliet verzoekster SWH\_\_\_, goed beschermd door een masker en handschoenen, haar kamer en ging naar de apotheek die het dichtst bij het hotel lag, waar ze een zalf kreeg om tijdelijk te onderdrukken verwezen situatie, die onmiddellijk naar het hotel en naar zijn kamer was teruggekeerd.

17. Op 19-08-2020 werd het door de gezondheidsafgevaardigde, Dr. JMS\_\_\_, naar de e-mail van de eisers gestuurd, waar het luidt:

“ (...) AH\_\_\_ wordt pas genezen na een negatieve test en een 2e negatieve genezingstest, wanneer dit gebeurt, zal de gezondheidsdelegatie contact met u opnemen (...) (sic).

18. Op 21-08-2020 werd het volgende bericht naar de vier aanvragers gestuurd, door de gezondheidsafgevaardigde Dr. JMS\_\_\_, via e-mail:

“Namelijk, wanneer de quarantaine voorbij is, moet je een test doen en als deze negatief is, kun je huis verlaten ”(sic).

19. Op diezelfde 21 augustus ondervroeg verzoeker SH\_\_\_ de verwezen arts en gezondheidsafgevaardigde, dr. JMS\_\_\_, per e-mail die het volgende stuurde (vertaald in het Portugees in het vrije regime):

“ Beste Dr. JMS\_\_\_ ,

We hebben al twee COVID / persoonstests gedaan, alle waren negatief (SH\_\_\_, SWH\_\_\_, NK\_\_\_). ..en daarna hebben we 2 weken in isolatie doorgebracht, en geen van ons heeft symptomen !!

We hebben Dr. MMS \_\_\_ documenten, bevestig.

Niemand heeft ons iets verteld over de nieuwe tests na de isolatietijd ?!

We hebben onze vluchten al verzet en zijn van plan het eiland te verlaten.

Leg de reden voor uw verklaring uit.

Waarom is de AH\_\_\_ COVID-test gisteren niet gedaan?

Gegroet,

SH\_\_\_ ”20.De

eisers hebben geen reactie op deze e-mail ontvangen, met uitzondering van eiser AH\_\_\_ die op de hoogte was gebracht van een nieuwe screeningstest,

met name voor de volgende dag 29/08/2020.

21. Op 20-08-2020 heeft de aanvrager AH\_\_\_ een derde test uitgevoerd op COVID19, en de volgende dag (21-08-2020), alleen telefonisch, werd hem meegedeeld dat de uitslag "gedetecteerd" was.

22. verzoekster AH\_\_\_ heeft gevraagd om een schriftelijk bewijs van dit positieve resultaat, dat haar gisteren, 24/08/2020 via e-mail is toegestuurd.

23. De eisers ondervroegen het personeel van de receptie van het hotel waar ze verblijven en kregen te horen dat geen van de vier eisers, zonder uitzondering, de kamers zal kunnen verlaten.

24. De aanvragers hebben geen enkel symptoom van de ziekte (koorts, hoest, spierpijn, niezen, gebrek aan geur of gehemelte) en hebben die ook nooit eerder vertoond.

25. Verzoekers hebben de inhoud van de twee documenten die hun zijn toegezonden met de in punt 7 genoemde geschriften niet toegelicht.

26. De verzoekers hebben hun gewone verblijfplaats in de Bondsrepubliek Duitsland, zoals vermeld in deze documenten.

Achtergrond:

de vraag die hier rijst is dat de eisers van hun vrijheid worden beroofd (van 10 augustus tot de huidige datum, zoals blijkt uit de bewezen feiten) en bijgevolg gebruik kunnen maken van het huidige instituut van de habeas corpus - zoals we nu zullen uitleggen - roept het de vraag op of er al dan niet een wettelijke basis is voor deze vrijheidsbeneming.

Inderdaad, zonder zelfs maar de organische grondwettigheid in twijfel te trekken van de resolutie van de Raad van de regionale regering nr. 207/2020 van 31 juli 2020, die momenteel van kracht is in het kader van de procedures die zijn goedgekeurd door de regering van de Azoren om de verspreiding van het SARS-COV-virus tegen te gaan 2 in deze autonome regio, wordt in de huidige situatie de detentie / opsluiting van de eisers sinds 10 augustus afgelopen door middel van een communicatie via e-mail, in het Portugees, in de bewoordingen zoals bewezen onder punt 7.

Zoals duidelijk blijkt uit punt 7 van de bewezen feiten, heeft de regionale gezondheidsautoriteit, via de respectieve gezondheidsafgevaardigde van het territoriale gebied waar de eisers verbleven, hun profylactische isolatie bepaald onder de normatieve circulaires nr. DRSCINF / 2020 / 22 van 2020/03/2025 en DRS CNORM2020 / 39B van 2020/08/04 van de REGIONALE GEZONDHEIDSAUTORITEIT en norm nr. 015/2020 van 24/07/2020 van de Algemene Directie Gezondheid. En het was door u komt uit een communicatie met de bovengenoemde ondersteuning, wordt in normatieve circulaires en een norm van de Algemene Directie Gezondheid benadrukt dat de Regionale Gezondheidsautoriteit de eisers hun vrijheid heeft ontnomen, omdat het uit de bewezen feiten voortkomt uit de verzadiging dat deze, in strikte mate van de concepten, werden vastgehouden van 10 tot 14 augustus 2020 in een hotelontwikkeling in Vila Franca do Campo en van 14 augustus 2020 tot heden opgesloten, en daarom vastgehouden, in een hotelkamer in deze stad Ponta Delgada . We mogen niet vergeten, niet in de laatste plaats

omdat het opvalt in de lijst van bewezen feiten, dat de bewegingsvrijheid van de eiser en het recht op mobiliteit - of elke andere persoon die zich in dezelfde situatie bevindt - zo beperkt is dat de eerste uitgang van de kamers waar zij ontdekten was om naar deze rechtbank te gaan en verklaringen af te leggen (met uitzondering van de reis naar de apotheek van verzoekster SWH\_\_\_ in duidelijke wanhoop om de pijn van haar dochter te helpen in de bewezen bewoordingen).

Kortom, na analyse van de gevonden feitelijkheid, is het onverbiddelijk om te concluderen dat we worden geconfronteerd met een echte ontbering van de persoonlijke en fysieke vrijheid van de aanvragers, die niet door hen is toegestaan, waardoor ze niet alleen kunnen verhuizen, maar ook om in familie te zijn en ongeveer 16 dagen te leven. gescheiden (eisers SH\_\_\_ en SWH\_\_\_ en hun dochter, eiser hier, AH\_\_\_) en, in het geval van eiser NK\_\_\_ volledig alleen, zonder enig fysiek contact met iemand. Om te zeggen dat er geen vrijheidsbeneming is omdat ze op elk moment afwezig kunnen zijn in hun respectievelijke kamers, waarin ze zich bevinden, is een misvatting, kijk maar naar de mededelingen die na 10 augustus aan hen zijn gedaan, geen van hen in de Duitse taal, en de omstandigheden waarin ze hebben geleefd (en niet te vergeten dat ze buitenlandse staatsburgers zijn met de inherente taalbarrière) of om hun terugkeer naar hun plaats van herkomst verzoeken, is een misvatting, en voor deze conclusie volstaat het om aandacht te besteden aan de meest recente communicatie in het Portugees, waarbij waarvan degene die is gegeven als bewezen onder punt 8 opvalt, in het bijzonder "Namelijk, wanneer de quarantaine voorbij is, moet je een test doen en als deze negatief is, kun je het huis verlaten als het hotel waar je bent opgesloten in 3 kamers. . Daarom, als de eisers van hun vrijheid wordt beroofd, in het licht van bewezen omstandigheden, is het noodzakelijk om de weg te volgen waarin we ons begeven en de reis te beginnen door het leidende licht van het Portugese wetgevende systeem: de grondwet van de Portugese Republiek.

Op het niveau van de hiërarchie van normen is het dus noodzakelijk om te onthouden dat, volgens artikel 1 van de CRP, "Portugal een soevereine Republiek is, gebaseerd op de waardigheid van de menselijke persoon en op de populaire wil en toegewijd aan de opbouw van een vrije, rechtvaardige samenleving. en ondersteunend. ". Het is daarom duidelijk dat de eenheid van betekenis waarop ons systeem van grondrechten is gebaseerd, gebaseerd is op menselijke waardigheid - het principe van de waardigheid van de menselijke persoon is de axiale referentie van het hele systeem van grondrechten.

Een daarvan, het meest relevant met het oog op de structurerende aard van de democratische staat zelf, is het gelijkheidsbeginsel, voorzien in artikel 13 van de CRP, dat in paragraaf 1 stelt dat "alle burgers dezelfde sociale waardigheid en gelijk zijn voor de wet. ", lid 2 toevoegend, dat "Niemand kan worden bevoorrecht, geprofiteerd, geschaad, beroofd van enig recht of vrijgesteld van enige plicht vanwege afkomst, geslacht, ras, taal, territorium van herkomst, religie, politieke of ideologische overtuigingen, opleiding, economische situatie, sociale status of seksuele geaardheid. "

En, wat betreft wat hier in het bijzonder van belang is, bepaalt artikel 27, nr. 1 van het CRP onder het kopje "recht op vrijheid en veiligheid": "Iedereen heeft recht op vrijheid en veiligheid", verwijzend naar José Lobo Moutinho, in een annotatie hierop. artikel, dat "Vrijheid een absoluut beslissend en essentieel moment is - om niet te zeggen de zeer constitutieve manier van zijn - van de menselijke persoon (Ac. n ° 607/03: "ontische eis"), dat hem die waardigheid verleent in De Portugese rechtsorde (en vooral juridisch-constitutioneel) vindt zijn granieten grondslag (artikel 1 van de grondwet). In die zin kan men zeggen dat de hoeksteen van het sociale gebouw "(Ac. N ° 1166/96)" (aut.cit., In op. Cit., P. 637).

Aangezien menselijke vrijheid niet eendimensionaal is en meerdere dimensies kan aannemen, zoals geïllustreerd door artikelen 37 en 41 van de CRP, is de vrijheid in kwestie in artikel 27 fysieke vrijheid, begrepen als vrijheid van lichaamsbeweging, van komen en gaan, ambulante vrijheid of bewegingsvrijheid, waarbij in paragraaf 2 van dit laatste artikel wordt bepaald dat **"Niemand geheel of gedeeltelijk van de vrijheid kan worden beroofd, tenzij als gevolg van een veroordelende rechterlijke veroordeling voor het uitoefenen van een handeling die bij de wet strafbaar is gesteld met gevangenisstraf of gevangenisstraf. gerechtelijke toepassing van een veiligheidsmaatregel. " - onze onderstreping.**

De uitzonderingen op dit principe worden getypeerd in paragraaf 3, die bepaalt dat:

**"Behalve dit principe is vrijheidsbeneming, voor de tijd en onder de voorwaarden bepaald door de wet, in de volgende gevallen:**

- a) arrestatie op heterdaad;
- b) detentie of preventieve hechtenis wegens sterke aanwijzingen van een strafbaar feit dat overeenkomt met een gevangenisstraf met een maximumlimiet van meer dan drie jaar;
- c) arrestatie, detentie of andere dwangmaatregel onder gerechtelijk toezicht van een persoon die het nationale grondgebied illegaal is binnengekomen of daar illegaal verblijft of tegen wie uitleverings- of verwijderingsprocedures lopen;
- d) disciplinaire gevangenisstraf opgelegd aan het leger, met garantie van beroep bij de bevoegde rechtbank;
- e) het onderwerpen van een minderjarige aan beschermings-, bijstands- of opvoedingsmaatregelen in een geschikte inrichting, uitgevaardigd door de bevoegde rechterlijke rechtbank;
- f) bewaring bij rechterlijke beslissing wegens ongehoorzaamheid aan de beslissing van een rechtbank of om voor de bevoegde gerechtelijke autoriteit te verschijnen;
- g) detentie van verdachten, met het oog op identificatie, in gevallen en voor de tijd die strikt noodzakelijk is;
- h) Internering van een patiënt met een psychische afwijking in een geschikte therapeutische instelling, verordend of bevestigd door een bevoegde gerechtelijke autoriteit. "



Ten slotte zij eraan herinnerd dat, in geval van vrijheidsbeneming in strijd met de bepalingen van de grondwet en de wet, de staat de plicht heeft om de benadeelde partij schadeloos te stellen onder de voorwaarden die door de wet zijn bepaald, zoals volgt uit paragraaf 5 van artikel 27, waarbij wordt opgemerkt dat , in lijn met artikel 3 van de CRP:

(...) 2. De staat is ondergeschikt aan de grondwet en is gebaseerd op democratische legaliteit.

3. De geldigheid van wetten en andere handelingen van de staat, autonome regio's, lokale autoriteiten en andere openbare lichamen hangt af van hun naleving van de grondwet.

Toen we hier aankwamen, nadat we het legale territorium hadden uitgetekend, laten we de situatie waarin de regionale gezondheidsautoriteit zich in de onderzochte situatie bewoog nader bekijken.

Eisers SH\_\_SWH\_\_ en NK\_ ondergingen een screeningstest voor het SARS-CoV-2-virus, waarvan het resultaat voor iedereen negatief was, met dezelfde positieve test voor eiser AH\_\_\_, wat leidde tot de eerder genoemde volgorde van profylactische isolatie en de daaruit voortvloeiende bestendigheid hiervan in de gestelde voorwaarden en bewezen.

Gezien de inhoud van de kennisgeving aan de eisers kan deze rechtbank daarom ab initio zijn verbijstering over de vaststelling van profylactische isolatie aan de vier eisers kenbaar maken.

Zoals duidelijk blijkt uit de definitie van het directoraat-generaal Gezondheid:

“Quarantaine en isolatie zijn maatregelen van sociaal isolement die essentieel zijn voor de volksgezondheid. Ze worden vooral gebruikt als reactie op een epidemie en zijn bedoeld om de bevolking te beschermen tegen overdracht tussen mensen. Het verschil tussen quarantaine en isolatie komt voort uit de ziekte van de persoon die weg wil zijn. Met andere woorden:

“ quarantaine wordt gebruikt bij mensen waarvan wordt aangenomen dat ze gezond zijn, maar die mogelijk in contact zijn geweest met een geïnfecteerde patiënt;

isolement is de maatstaf die wordt gebruikt bij zieke mensen, zodat ze door sociale afstand geen andere burgers besmetten. ”

(op <https://www.sns24.gov.pt/tema/doencas-infecciosas/covid-19/isolamento/?fbclid=IwAR34hD77oLCpxUVYJ9Ol4ttgwo4tsTOvPfla3Uyoh0EJEbCs3jEihkaEPAY#sec-0> ). Terugkomend op de onderhavige zaak, besloot de regionale gezondheidsautoriteit om een blanco lei te maken van essentiële concepten, omdat ze gedifferentieerde behandeling afbakenen (want anders, voorbij het pleonasme), de situaties van geïnfecteerde mensen en degenen die ermee in contact waren, in tegenstelling tot de orde van profylactische isolatie voor alle eisers, hoewel slechts één van hen positieve resultaten heeft op de bovengenoemde screeningstest. En, meer besloten, om een dode brief te maken van de resolutie van de Regeringsraad nr. 207/2020 van 31 juli, die de verplichte voorlegging verbiedt de gerechtelijke validatie van de bevoegde rechtbank die heeft besloten dat het verplichte quarantaine is, wanneer dit voortkomt uit de verzadiging van de feiten bewezen dat eisers SH\_\_SWH\_\_ en

NK\_\_\_ hooguit onder de verplichte quarantaine vallen. Het heeft dit niet gedaan binnen de 24 uur voorzien in punt 6 van voornoemde resolutie, zelfs niet binnen een ruimere termijn - zoals in de 48 uur voorzien in artikel 254, paragraaf 1, punt a), van het Wetboek van Strafvordering, of in artikel 26, nr. 2, van de LSM - doorgaan met het maken van communicatie en daarom zal de duidelijke beperking van de vrijheid van eisers SH\_\_SWH\_\_ en NK\_ altijd onwettig zijn. In deze stap bepaalt de eerder genoemde Resolutie nr. 207/2020 van de Regeringsraad van 31 juli 2020 in punt 4 dat in gevallen waarin het SARS-CoV-2-virus testresultaat positief is, de de lokale gezondheid bepaalt, binnen het kader van zijn bevoegdheden, de te volgen procedures. Aanvrager AH\_\_\_ positief in de screeningstest voor het virus in kwestie, werd, herhaald in dezelfde bewoordingen als de andere aanvragers, in kennis gesteld van de volgorde van profylactische isolatie tussen 08/10/2020 en 22/08/2020. Op dit punt is het noodzakelijk om duidelijk te maken dat de kennisgeving die is gedaan zoals bewezen onder punt 7, afkomstig is van wat staat vermeld in de DGS015 / 2020-norm, een regel waarnaar hij verwijst in aanvulling op de normatieve circulaire (beschikbaar voor raadpleging op <https://www.dgs.pt/directrizes-da-dgs/normas-e-circulares-normativas/norma-n-0152020-de-24072020-pdf.aspx>), en vertel ons waar het om gaat: (... )

Contacten met een hoog risico 15. Een contact dat is geclassificeerd als blootstelling aan een hoog risico, in overeenstemming met Bijlage 1, is onderworpen aan: a . Actief toezicht gedurende 14 dagen vanaf de datum van de laatste blootstelling; b. bepaling van profylactische isolatie, thuis of een andere plaats bepaald op lokaal niveau, door de gezondheidsautoriteit, tot het einde van de periode van actieve bewaking, volgens het model van Dispatch n° 2836-A / 2020 en / of n 3103-A / 20202 (model toegankelijk op [http://www.seg-social.pt/documents/10152/16819997/GIT\\_70.docx/e6940795-8bd0-4fad-b850-ce9e05d80283](http://www.seg-social.pt/documents/10152/16819997/GIT_70.docx/e6940795-8bd0-4fad-b850-ce9e05d80283)) Volgens deze regel van het directoraat-generaal van Gezondheid, onder meer in de normatieve circulaire nr. DRSCNORM / 2020 / 39B, van 2020-08-04 (beschikbaar voor raadpleging op [http://www.azores.gov.pt/NR/rdonlyres/25F80DC1-51E6-4447-8A38-19529975760/1125135/CN39B\\_signed1.pdf](http://www.azores.gov.pt/NR/rdonlyres/25F80DC1-51E6-4447-8A38-19529975760/1125135/CN39B_signed1.pdf)), (... ) a. Nauwe contacten met een hoog risico Nauwe contacten met een hoog risico worden als verdachte gevallen behandeld tot het laboratoriumresultaat van de verdachte zaak. Deze nauwe contacten moeten worden gescreend op SARS-CoV-2. Van contacten met een hoog risico wordt gedacht: i. Samenwonen met bevestigd geval van COVID-19; (... ) ii. Bewaking en controle van nauwe contacten 3. Nauwe contacten met een hoog risico, aangezien momenteel wordt geschat dat de incubatietijd van de ziekte (de tijd die verstrijkt tussen blootstelling aan het virus en het optreden van symptomen) tussen 1 en 14 dagen bedraagt., moeten ze voldoen aan 14 dagen profylactische isolatie, zelfs als ze in die periode negatieve screeningstests vertonen, en moet een test worden uitgevoerd op de 14e dag. Als het testresultaat van de 14e dag negatief is, worden ze ontladen. Als de nauwe contacten van een hoog risico

samenwonen met het positieve geval, mogen ze alleen worden ontslagen bij het bepalen van de genezing van het positieve geval, en daarom moet de respectieve profylactische isolatie worden verlengd. (...) 13. Naleving van profylactische isolatie Alle personen die als verdachte gevallen worden geïdentificeerd, voldoen, totdat de negatieve resultaten bekend zijn, aan profylactische isolatie; Alle mensen die positief testten op Covid-19 en die worden ontslagen na een genezingsproef (internering of thuis), hoeven geen nieuwe isolatieperiode van 14 dagen te ondergaan of op de 14e dag een nieuwe test te herhalen. Alle passagiers die op luchthavens in de Regio van boord gaan vanaf luchthavens gelegen in gebieden die worden beschouwd als actieve gemeenschapszones of met actieve transmissieketens voor het SARS-CoV-2-virus, moeten de procedures naleven die op dat moment in de Regio van kracht zijn. **Als we eenmaal zijn aangekomen, laten we dan de juridische waarde analyseren van de normen / richtlijnen van de Algemene Directie Gezondheid en de normatieve circulaire 39B, vanaf 04/08/2020, van de Regionale Directie Gezondheid**, waarbij we er geen twijfel over laten bestaan dat we de sfeer van administratieve richtlijnen zijn binnengegaan. In dit verband, met het specifieke karakter van rapportage aan de belastingdienst - die dezelfde administratieve juridische positie heeft als de nationale gezondheidsautoriteit in het ius imperium van de staat -, CASALTA NABAIS (belastingwet, 6e ed., Almedina, p. 197), "de zogenaamde administratieve richtlijnen, traditioneel gepresenteerd in de meest uiteenlopende vormen zoals instructies, circulaires, circulaires, circulaires, normatieve besluiten, voorschriften, adviezen, enz.", Die zeer vaak voorkomen in de belastingwetgeving, vormen "interne voorschriften. dat, aangezien zij alleen de belastingadministratie als ontvanger hebben, alleen deze hun gehoorzaamheid verschuldigd is, en daarom alleen verplicht is voor de agentschappen die hiërarchisch onder het agentschap staan dat ze heeft opgesteld. Daarom zijn ze niet bindend voor individuen of rechtbanken. En dit is of het organisatorische voorschriften zijn, die regels definiëren die van toepassing zijn op het interne functioneren van de belastingdienst, werkmethoden of werkwijzen creëren, of dat het interpretatieve voorschriften zijn die overgaan tot de interpretatie van wettelijke (of reglementaire) voorschriften. Het is zeker dat ze de wettelijke voorschriften verdichten, expliciet maken of ontwikkelen, waarbij ze vooraf de inhoud van de handelingen bepalen die door de administratie moeten worden uitgevoerd wanneer ze worden toegepast. Maar dat maakt ze nog niet tot de standaard van geldigheid voor de handelingen die ze ondersteunen. In feite moet de beoordeling van de wettigheid van de handelingen van de belastingadministratie plaatsvinden door middel van directe confrontatie met de overeenkomstige wettelijke norm en niet met de interne regelgeving, die tussen de norm en de handeling in kwam ". Nu werd het probleem van de normatieve relevantie van de circulaires voor administratie (belastingen) reeds aan de orde gesteld en overwogen in de arresten nr. 583/2009 en 42/14 van het Grondwettelijk Hof van respectievelijk 18/11/2009 en 9/09/12, en dat

Hof besloot: waarmee we het eens zijn, dat de voorschriften in de circulaires voor de belastingdienst, ongeacht hun overtuigende uitstraling in de praktijk van de burgers, geen normen vormen voor de doeleinden van het grondwettelijk controlesysteem dat aan het Grondwettelijk Hof is vastgelegd. Zoals onderstreept in die nota (arrest 583/2009) "(...) Deze handelingen, waarin de " circulaires " prominent aanwezig zijn, vloeien voort uit de kracht van zelforganisatie en de hiërarchische macht van de administratie. Ze bevatten generieke serviceorders en het is om deze reden en alleen binnen het respectieve subjectieve bereik (van de hiërarchische relatie) dat ze conformiteit gegarandeerd zijn. Ze bevatten richtlijnen voor toekomstige maatregelen, die schriftelijk worden overgemaakt aan alle ondergeschikten van het bestuursorgaan dat ze heeft uitgevaardigd. Dit zijn gestandaardiseerde besluitvormingsmodi, waarvan wordt aangenomen dat ze de werking van diensten rationaliseren en vereenvoudigen. Het is de moeite waard om te zeggen dat, hoewel ze indirect de rechtszekerheid kunnen beschermen en gelijke behandeling kunnen garanderen door een uniforme toepassing van de wet, ze de kwestie die ze behandelen met betrekking tot particulieren niet reguleren, en evenmin een beslissingsregel vormen voor de rechtbanken. " Dientengevolge, bij gebrek aan een heteronome bindende kracht voor individuen en zich alleen aan de rechter opleggen vanwege de leerstellige waarde die ze kunnen hebben, vormen de voorschriften in de "circulaires" geen normen voor de doeleinden van het grondwettelijk controlesysteem binnen de jurisdictie van het Grondwettelijk Hof. Wat er is gezegd, stelt ons in staat te concluderen dat de administratieve richtlijnen die zijn overgebracht in de vorm van normatieve circulaires, zoals in het onderhavige geval, geen bepalingen van wetgevende waarde zijn die het voorwerp kunnen uitmaken van een verklaring van formele ongrondwettigheid - zie het arrest van de hoogste administratieve rechtbank van 21/06/2017, ter inzage in [www.dgsi.pt](http://www.dgsi.pt). **En dit om duidelijk te maken dat de normen die worden ingeroepen door de Regionale Gezondheidsautoriteit die de vrijheidsbeneming van eisers ondersteunden door middel van een melding van profylactisch isolement, niet-bindende administratieve richtlijnen zijn voor eisers.** Trouwens, kijk maar naar wie ze respectievelijk zijn geadresseerd: Normatieve circulaire nr. DRSCNORM / 2020 / 39B: "Voor: gezondheidseenheden van de regionale gezondheidsdienst, gemeentelijke gezondheidsafgevaardigden (C / c Azoren regionale civiele bescherming en brandweer, lijn de Saúde Açores) Betreft: Screening op SARS-CoV-2 en het aanpakken van vermoedelijke of bevestigde gevallen van SARS-CoV-2-infectie Bron: Regional Health Directorate (...) Standard 015/2020, van 24-7-2020 : "ONDERWERP: COVID-19: Tracking Contacts KEYWORDS: Coronavirus, SARS-CoV-2, COVID-19, Tracking Contacts (Contact Tracing), Epidemiologisch Onderzoek VOOR: Health System (...). In deze volgorde, en, in beknopte vorm, kan deze rechtbank niet nalaten te onderstrepen dat de onderhavige zaak, wij onszelf toestaan te zeggen afwijkend, van vrijheidsbeneming van personen, absoluut geen wettelijke

basis heeft en niet opnieuw op de proppen komt. argument dat de verdediging van de volksgezondheid in het geding is omdat de rechtbank altijd op dezelfde manier handelt, dat wil zeggen, in overeenstemming met de wet, bovendien, vandaar de noodzaak van rechterlijke bevestiging die is verankerd in de wet op de geestelijke gezondheid in geval van gedwongen internering, aangezien de gevonden feitelijkheid en de bovenstaande resultaten: - De eisers hebben ongeveer 16 dagen opgesloten gezeten in de ruimte van een kamer, op basis van een melding van "profylactische isolatie" tot 22-08-2020, een periode die reeds is overschreden en de uitgevoerde melding, die in ieder geval illegaal is als middel om mensen vast te houden om de reeds toegelichte redenen (enkel door aandacht te schenken aan de bovengenoemde grondwettelijke regels), is komen te vervallen; - Eiseressen hebben nooit enige informatie, communicatie, kennisgeving, in voorkomend geval, in hun moedertaal gekregen, noch hebben ze een tolk gekregen, vanaf het begin in een flagrante schending van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (art. 5 °, nr. 2 en 6, paragraaf 3, paragraaf a) en de strafprocesrechtelijke regels (zie artikel 92 van het Wetboek van Strafvordering), dat wil zeggen dat in ons rechtsstelsel een vreemdeling wordt vastgehouden en zonder kennis van de Portugese taal wordt onmiddellijk tot tolk benoemd, en in het geval van de eisers die zich beperkten tot reizen naar dit eiland en van zijn schoonheid te genieten, werd hun nooit een dergelijke mogelijkheid verleend; - Eisers na 22-08-2020 zijn beperkt tot de ruimte van een kamer op basis van de volgende communicatie: - Op 19-8-2020 werd het door de gezondheidsafgevaardigde, Dr. JMS\_\_\_, naar de e-mail van de eiser gestuurd, waar staat: "(...) AH\_\_\_ wordt pas als genezen beschouwd na een negatieve test en een 2e negatieve genezingstest, wanneer dit gebeurt, zal de gezondheidsdelegatie contact met u opnemen (...) ( sic). - Op 21-08-2020 werd het volgende bericht doorgestuurd naar de vier aanvragers, door de gezondheidsafgevaardigde Dr. JMS\_\_\_: via e-mail: "Namelijk, wanneer de quarantaine voorbij is, moeten ze een test doen en als deze negatief is, kunnen ze vertrekken home "(sic); - De vrijheidsbeneming door de eisers was niet onderworpen aan enige rechterlijke toetsing. Zoals we aanvankelijk zeiden, kunnen we nog steeds rekening houden met de organische grondwettigheid van de resolutie van de Regeringsraad nr. 1207/2020 van 31 juni, maar we denken dat het een onbelangrijke kwestie is dat het onderwerp van de beslissing wordt genomen, wat snel is, want zelfs In het licht van een dergelijke resolutie kan de beslissing niet anders zijn, op basis van de beslissing van het Grondwettelijk Hof, van 31/07/2020, in het kader van proces nr. 424/2020, en omdat de positie van de Regionale Gezondheidsautoriteit in de huidige omstandigheden terugloopt de toepassing van normatieve circulaires, met de hierboven toegelichte waarde. Ten slotte, en omdat deze rechtbank achtereenvolgens en recentelijk uitspraak heeft gedaan in het kader van dit "habeas corpus" -instituut in het licht van bevelen van de regionale gezondheidsautoriteit, staan we ons toe het volgende uittreksel uit de eerste beslissing hiervan te onderschrijven en te ondersteunen.

*Criminal Investigation Court: “ De kwestie van verplichte opsluiting in het geval van besmettelijke ziekten, en de voorwaarden waaronder deze zou moeten plaatsvinden, is een urgente kwestie en wordt niet ondersteund door artikel 27, lid 3, van het CRP, namelijk in de subparagraaf h), waarbij alleen ziekenhuisopname van patiënten met psychische afwijkingen is voorzien in een geschikte therapeutische instelling, uitgevaardigd of bevestigd door de bevoegde gerechtelijke autoriteit. Het is dringend noodzakelijk om over deze kwestie wetgeving vast te stellen, waarbij op een duidelijke manier de fundamentele principes worden vastgelegd waaraan het moet gehoorzamen, waarbij de gedetailleerde aspecten aan de afgeleide wet worden overgelaten - en alleen deze. Want, zoals professor Gian Luigi Gatta zegt, die we hier in een gratis vertaling citeren, “op dit moment zijn de energieën van het land gericht op noodsituaties. Maar de noodzaak om de grondrechten te beschermen, ook en vooral in geval van nood, moeten de rechtbanken hun steentje bijdragen. Omdat, naast geneeskunde en wetenschap, het recht - en in de eerste plaats de mensenrechtenwetgeving - voorop moet staan: niet verbieden en sanctioneren - zoals tegenwoordig te veel wordt benadrukt - maar iedereen garanderen en beschermen wij. Tegenwoordig wordt de noodsituatie een coronavirus genoemd. We weten het morgen niet. En wat we vandaag wel of niet doen, om te blijven voldoen aan de fundamentele principes van het systeem, kan bepalend zijn voor onze toekomst. ” (in "I diritti fondamentali alla bewijs van het coronavirus. Perché a legge sulla quarantena is noodzakelijk",) ". Het zal niet moeilijk zijn om toe te geven en te aanvaarden dat de juridische onrust rond de beheersing van de verspreiding van COVID-19 in zijn bestaansreden de bescherming van de volksgezondheid had - en zal blijven -, maar deze turbulentie kan nooit het recht op overlijden schaden. vrijheid en veiligheid en uiteindelijk het absolute recht op menselijke waardigheid. Het blijft dienovereenkomstig beslissen. (...) Daarom, in het licht van het bovenstaande, besluit ik, omdat de detentie van eisers SH\_\_SWH\_\_, AH\_\_ en NK\_\_ onwettig is, het huidige verzoek om habeas corpus in stand te houden en bijgevolg hun onmiddellijke teruggave aan vrijheid te bepalen. 2. Appellant formuleert nu de volgende conclusies, die zij uit de motivering trekt: 1. Het onderhavige beroep heeft tot doel de beslissing van de geleerde rechtbank, die volgens haar “onwettig is om de eisers SH\_\_SWH\_\_, AH\_\_ en NK\_\_ vast te houden” en besloot “ het huidige verzoek om habeas corpus in stand te houden en dientengevolge hun onmiddellijke teruggave aan vrijheid te bepalen. ”; 2 Alleen omwille van de proceseconomie, dat wil zeggen, aangezien het weinig relevant is voor de beoordeling van de gegrondheid van de zaak, is geen beroep aangetekend tegen de feitelijkheid die als bewezen wordt beschouwd, maar er moet worden opgemerkt dat deze alleen was gebaseerd op de verklaringen van de aanvragers zelf.*

- 
- 3. Het bestreden besluit op grond van het feit dat verzoekster niet voldeed aan punt 6 van de resolutie van de Raad van de regionale regering van de Azoren nr. 207/2020 van 31 juli 2020, schond het toepassingsgebied van dezelfde resolutie, gedefinieerd in punt 1 van dezelfde resolutie;*
  - 4. De gerechtelijke validering van de verplichte quarantaine, bedoeld in punt*

6 van de genoemde resolutie, is alleen van toepassing op de verplichte quarantaine die is uitgevaardigd voor passagiers die niet instemmen met een van de procedures voorzien in punt 1 van de bovengenoemde resolutie;

5. Aanvragers voldeden aan de procedure voorzien in paragraaf 1 a) van Resolutie nr. 207/2020 van 31 juli 2020, dus ze zouden nooit onderworpen kunnen worden aan verplichte quarantaine op grond van die resolutie en bijgevolg is er geen plaats voor gerechtelijke validatie, zoals bepaald in punt 6 van Resolutie nr. 207/2020 van 31 juli 2020.

6. In tegenstelling tot wat wordt verdedigd in het bestreden besluit, staat het Portugese rechtssysteem de vaststelling van uitzonderlijke maatregelen toe, waaronder de scheiding van mensen, daaruit voortvloeiend decreet van verplichte opsluiting van besmette mensen en met een grote kans op besmetting, via het mechanisme voorzien in artikel 17 van Wet nr. 81/2009 van 21 augustus;

7. De ministerraad heeft op legitieme wijze gebruik gemaakt van de uitzonderlijke regelgevende macht, voorzien in artikel 17 van wet nr. 81/2009, door middel van de resoluties van de ministerraad nr. 55-A / 2020 van 31 juli, 2020 en nr. 63-A / 2020 van 14 augustus;

8. Paragraaf 2 van de resolutie van de ministerraad nr. 55-A / 2020 van 31 juli 2020 beval maatregelen van uitzonderlijke aard die nodig zijn om COVID-19 te bestrijden, toe te passen op het gehele nationale grondgebied, namelijk die waarin is voorzien in het regime dat aan die resolutie is gehecht;

9. Artikel 2 van de bijlage bepaalde:

“ Artikel 2  
Verplichte opsluiting  
1 - Ze zitten in een verplichte opsluiting, in een gezondheidsinstelling, bij hen thuis of op een andere plaats gedefinieerd door gezondheidsautoriteiten:  
a) Patiënten met COVID - 19 en degenen die besmet zijn met SARS -CoV-2;  
b) Burgers voor wie de gezondheidsautoriteit of andere gezondheidswerkers actief toezicht hebben vastgesteld.  
2 - (...) ”

10. De aanvrager AH\_\_\_ indien besmet met het SARS-CoV-2-virus, in overeenstemming met artikel 2, lid 1, onder a) van bijlage I van de resolutie van de ministerraad 55-A / 2020, moest in verplichte opsluiting zijn;

11. Het Tribunaal a quo, door het habeas corpus van AH\_\_\_ te verordenen en het vrije verkeer ervan toe te staan, schond artikel 17 van wet nr. 81/2009 van 21 augustus, onder verwijzing naar artikel 2, nr. 1, punt a) van bijlage I bij de resolutie van de ministerraad nr. 55-A / 2020;

12. Aanvragers SH\_\_SWH\_\_ en NK\_ volgens de regels bepaald door de National Health Authority, vervat in Norm 015/2020, van 24/07/2020, zijn contacten met blootstelling aan een hoog risico, en moeten worden onderworpen aan: a

. Actief toezicht gedurende 14 dagen vanaf de datum van de laatste tentoonstelling;

b. bepaling van profylactische isolatie, thuis of op een andere plaats bepaald



op lokaal niveau, door de gezondheidsautoriteit, tot het einde van de periode van actieve bewaking, volgens het model van verzending nr. 2836-A / 2020 en / of n 3103-A / 2020 ”

13. Verzoekers SH\_\_SWH\_\_ en NK\_, onderworpen aan actief toezicht, overeenkomstig artikel 2, eerste lid, onder b), van Bijlage I van de resolutie van de ministerraad nr. 55-A / 2020, moest in verplichte opsluiting zijn;

14. Het Tribunaal a quo, door het habeas corpus van SH\_\_SWH\_\_ en NK\_ te verordenen en hun vrij verkeer toe te staan, schond artikel 17 van wet nr. 81/2009 van 21 augustus, onder verwijzing naar artikel 2 1, onderdeel b) van bijlage I van de resolutie van de ministerraad nr. 55-A / 2020.

15. Het bestreden besluit moet absoluut worden ingetrokken en vervangen door een besluit dat de verplichte opsluiting van aanvragers valideert, aangezien zij drager zijn van het SARS-CoV-2-virus (AH\_\_) en omdat zij onder actief toezicht staan vanwege de blootstelling aan een hoog risico, uitgevaardigd door gezondheidsautoriteiten (SH\_\_SWH\_\_ en NK\_\_).

**3. In zijn antwoord trok de M<sup>o</sup>P<sup>o</sup> de volgende conclusies: 1 - De uitspraak van het Grondwettelijk Hof van 31-7-2020 (Proc. 403/2020; 1. 'Afdeling; Cons. José António Teles Pereira), na te hebben geconcludeerd dat verplichte opsluiting, hetzij door middel van quarantaine, hetzij door profylactische isolatie, vormt een ware vrijheidsbeneming die niet in art. 27, nr. 2, van het CRP, en dat voor alle vrijheidsberovingen voorafgaande toestemming van de Vergadering van de Republiek vereist is, wat niet het geval was met de resoluties van de regionale regering van de Azoren die een verplichte quarantaine oplegden, die als geverifieerd organische ongrondwettigheid van de genoemde normen. 2 - Deze regels, die door het Grondwettelijk Hof ongrondwettig zijn verklaard, zijn in wezen identiek aan die in de resoluties van de ministerraad nr. 55-A / 2020 van 31-07, 63-A / 2020 van 14-08, en 70-A / 2020, van 11-09, en nr. 88-A / 2020, van 14-10, voor zover ze voorzien in vrijheidsbenemingen die niet voorzien zijn in een passend juridisch document uitgaande van de bevoegde entiteit, evenals vallen niet onder de uitzonderingen voorzien in art. 27, lid 3, van de CRP, daarom moeten ze ook buiten toepassing worden verklaard wegens schending van art. 27 (1) van de CRP. 3 - Voorzien in kunst. 5, lid 1, al. e) van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden - Rome, 04-11-1950), betreffende het recht op vrijheid en veiligheid, dat “eenieder het recht heeft op vrijheid en veiligheid "en dat" Niemand kan worden beroofd van zijn vrijheid, behalve in de volgende gevallen en volgens de wettelijke procedure: (...) "Als het gaat om de juridische detentie van een persoon die een besmettelijke ziekte kan verspreiden, van geestelijk vreemdeling, alcoholist, drugsverslaafde of vagebond ”, kunnen we concluderen dat de vrijheidsbeneming van een persoon die een besmettelijke ziekte kan verspreiden een vorm van detentie is en dat het volgens het Verdrag mogelijk is Staten om te voorzien in de detentie van deze personen in hun nationale wetgeving. 4 - Rekening houdend met het grondwettelijke principe van de typering van vrijheidsbeneming maatregelen,**

en niet voorzien in art. 27, van de CRP, in geen van de paragrafen van nummer 3, de vrijheidsbeneming van een persoon "die een besmettelijke ziekte kan verspreiden", 5 - En met de subparagraaf h) - die voorziet in de opname van een psychiatrische anomalie in een geschikte therapeutische inrichting - toegevoegd door art. 11.0, nr. 6, van grondwettelijke wet nr. 1/97, van 20 september (4. 'grondwetsherziening), op een tijdstip waarop het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens reeds uitdrukkelijk voorzag in de arrestatie van een persoon die vatbaar is voor verspreiding besmettelijke ziekte, 6 - En dat de constitutionele wetgever, noch in de genoemde constitutionele herziening, noch in een volgende, een andere paragraaf heeft toegevoegd aan paragraaf 3 van art. 27. om deze mogelijkheid te voorzien, zoals hij deed bij de internering van een patiënt met een psychische anomalie, kunnen we concluderen dat we worden geconfronteerd met een bewuste beslissing van de grondwettelijke wetgever om de vrijheid van een persoon die een besmettelijke ziekte kan verspreiden, niet toe te staan, alleen voor dat feit. 7 - Analyse van het constitutionele regime van het recht op vrijheid en veiligheid voorzien in art. 27, nr. 1, van de CRP, kunnen we daarom concluderen dat het voor de wetgever niet mogelijk is, ook al is het via de Assemblee van de Republiek of de door haar gemachtigde regering, om vrijheidsberovingen te creëren die niet zijn voorzien in nr. 3 van de bovengenoemde grondwettelijke norm, namelijk met betrekking tot personen met besmettelijke en besmettelijke ziekten, of deze vrijheidsberovingen nu opsluitingen, quarantaines of profylactische isolaties zijn, zonder dat er regels voor dat doel zijn gecreëerd in een materiële ongrondwettigheid voor schending van genoemde grondwettelijke norm. 8 - Nu we terugkeren naar het wettelijke regime voor de toelating van mensen met besmettelijke ziekten, voorzag wet nr. 2036 van 09-08-1949 in de mogelijkheid om de isolatie of internering van mensen met infectieziekten te bevorderen, maar alleen in dit geval. in het laatste geval, in situaties waarin er een ernstig besmettingsgevaar bestond, met een beroep op een autoriteit van de beslissing tot isolatie of internering. 9 - Op zijn beurt art. 17 van wet nr. 81/2009, van 21-08, die wet nr. 2036 van 9/8/1949 intrekt, geeft het lid van de regering dat verantwoordelijk is voor de gezondheidszone een speciale regelgevende bevoegdheid, volgens bepaald door basis XX van wet nr. 48/90, van 24-08 (Basiswet van de gezondheid), namelijk "de nodige uitzonderingsmaatregelen te nemen in geval van nood in de volksgezondheid, met inbegrip van de beperking, de schorsing of de sluiting van activiteiten of scheiding van niet-zieke personen, vervoermiddelen of goederen die zijn blootgesteld, om mogelijke verspreiding van infectie of besmetting te voorkomen ». 10 - **Hieruit volgt dat, zoals bepaald in wet nr. 2036 van 08-08-1949, de mogelijkheid om de isolatie of internering van mensen met besmettelijke en besmettelijke ziekten te bevorderen, niet in deze wet is voorzien.** . Aan de andere kant, aangezien de maatregelen van de gezondheidsautoriteiten de grondwet respecteren en de wet en de grondwettelijke wet niet voorziet in het ontnemen van de vrijheid van personen met besmettelijke en besmettelijke ziekten, moet

de interpretatie die moet worden gegeven aan de uitdrukking 'scheiding van mensen die niet zijn patiënten, vervoermiddelen of goederen die zijn blootgesteld ', om in overeenstemming te zijn met de grondwet van de Portugese Republiek, kunnen de kern van het recht op vrijheid niet bereiken, dat wil zeggen dat ze geen totale vrijheidsbeneming mogen vormen. 11 - Anderzijds bepaalt de huidige basiswet inzake gezondheid - wet nr. 95/2019, van 04-09 - in basis 34, met betrekking tot de verdediging van de volksgezondheid, dat de volksgezondheidsautoriteit kan «b) Unleash volgens de grondwet en de wet internering of verplichte gezondheidszorg voor mensen die anders een gevaar voor de volksgezondheid zouden vormen ». 12 - Wet nr. 82/2009 van 02-04, die het wettelijke regime regelt voor de aanwijzing, bevoegdheid en werking van de entiteiten die de macht van gezondheidsautoriteiten uitoefenen, voorziet in art. 5 ° de bevoegdheden van de gezondheidsautoriteit, namelijk "c) om, in overeenstemming met de grondwet en de wet, de internering of verplichte verstrekking van gezondheidszorg aan personen in een situatie die de volksgezondheid schaadt, te activeren". 13 - Daaruit volgt dat, aangezien de maatregelen van de gezondheidsautoriteiten de grondwet en de wet respecteren, en de grondwettelijke wet niet voorziet in vrijheidsbeneming van mensen met infectieziekten, als de interpretatie die moet worden gegeven aan de uitdrukking «internering of de verplichte verstrekking van gezondheidszorg aan personen die gevaar lopen de volksgezondheid te schaden 'in de zin dat gezondheidsautoriteiten internering of een andere beperkende maatregel van bewegingsvrijheid kunnen bevelen, of de verplichte verstrekking van gezondheidszorg door mensen met besmettelijke en besmettelijke ziekten, is een dergelijke interpretatie van de wet materieel ongrondwettelijk voor schending van art. 27 (1) van de CRP. 14 - Definitie van wet nr. 27/2006 van 03-07 (basiswet voor civiele bescherming) "Ernstig ongeval" als een ongebruikelijke gebeurtenis met relatief beperkte effecten in tijd en ruimte, die invloed kan hebben op mensen en andere wezens wonen, goederen of het milieu, maar vestigend in de kunst. 5, lid 1, al. a), het principe van de prioriteit van het algemeen belang met betrekking tot civiele bescherming boven de belangen van nationale defensie, binnenlandse veiligheid en volksgezondheid, kunnen we concluderen dat ernstige volksgezondheidssituaties, zoals de huidige pandemie, niet tot het algemeen belang behoren met betrekking tot civiele bescherming vallen daarom niet onder de begrippen "zwaar ongeval" en "catastrofe" waarnaar wordt verwezen in art. 3 van de wet op de civiele bescherming. 15 - Van hieruit kan ook worden geconcludeerd dat de resoluties van de ministerraad - en de resoluties van de raad van de regionale regering - die waren gebaseerd op de basiswet van de civiele bescherming om 'de noodsituatie en de alarmsituatie in het kader van de pandemie COVID-19 ', namelijk de resoluties van de ministerraad nr. 55-A / 2020 van 31-07, 63-A / 2020, van 14-08, 68-A / 2020, van 28-08, en 70-A / 2020, van 11-09 - ingetrokken bij resolutie van de Raad van Ministers nr. 88-A / 2020, van 14-10, momenteel van kracht -, die in punt

2 voorziet in de 'verplichte opsluiting, bij het instellen van gezondheid, bij hen thuis of op een andere plaats gedefinieerd door de gezondheidsautoriteiten: (...) «a) Patiënten met COVID-19 en degenen die besmet zijn met SARS-CoV-2; (...) "b) Burgers voor wie de gezondheidsautoriteit of andere gezondheidswerkers actief toezicht hebben bepaald", hebben geen wettelijke basis, aangezien de wet inzake civiele bescherming niet van toepassing is op situaties die gevaar opleveren voor de gezondheid openbaar. 16 - We kunnen dus concluderen dat de resoluties van de ministerraad nr. 55-A / 2020 van 31-07, 63-A / 2020 van 14-08, 68-A / 2020 van 28-08, 81/2020, 29-09 - laatstgenoemde is ingetrokken bij resolutie van de Raad van Ministers nr. 88-A / 2020 van 14-10, momenteel van kracht - en de bijbehorende bijlage, die zijn uitgegeven door de regering, in het gebruik bestuurlijke bevoegdheden, creëerde een regime dat de vrijheid van burgers met infectieziekten beperkt (quarantaines, profylactisch isolement, enz.) en, om de toepassing van een vrijheidsbeneming te versterken die niet is toegestaan door de grondwet of is voorzien in situaties van mensen met een besmettelijke ziekte of gevaar voor de volksgezondheid, de combinatie van het beoefenen van een misdaad van ongehoorzaamheid voor dergelijke schendingen en de verzwaring van de straf die voor een dergelijk misdrijf is voorzien, vormen een directe schending van kunst. 27, lid 1, van het CRP, zodat ze, omdat ze ongrondwettig zijn, in het specifieke geval buiten toepassing moeten worden gelaten, in tegenstelling tot het verzoek van de verzoeker, 17 - Het sub judice besluit wordt gehandhaafd. 4. De aanvrager is de regionale gezondheidsautoriteit, vertegenwoordigd door het regionale directoraat Gezondheid van de autonome regio Azoren. Wetsbesluit nr. 11/93 van 15-01-1993, in de huidige versie (statuut van de National Health Service) bepaalt dat (nadruk toegevoegd): Artikel 1 **De National Health Service**, hierna te noemen SNS, is een geordende en hiërarchische reeks instellingen en officiële diensten die gezondheidszorg verlenen, opererend onder toezicht of toezicht van de minister van Volksgezondheid. Artikel 3 1 - **De NHS is georganiseerd in gezondheidsregio's. 2 - Gezondheidsregio's zijn onderverdeeld in subregio's voor gezondheid, geïntegreerd in gezondheidsgebieden.** Artikel 6 1 - **In elke gezondheidsregio is er een regionale gezondheidsadministratie, hierna ARS genoemd. 2 - De ARS hebben rechtspersoonlijkheid, administratieve en financiële autonomie en hun eigen vermogen. 3 - Het ARS heeft de functies van planning, verdeling van middelen, begeleiding en coördinatie van activiteiten, personeelsbeheer, technische en administratieve ondersteuning, en beoordeelt het functioneren van instellingen en diensten voor gezondheidszorg. 4 - (...).** Wetsbesluit nr. 22/2012 bepaalt op zijn beurt artikel 11 - Regionale gezondheidsadministraties, IP, afgekort ARS, IP., **Zijn openbare instellingen geïntegreerd in het indirecte bestuur van de staat**, met autonomie administratief, financieel en eigen vermogen. 2 - **De ARS, IP, zetten hun taken voort, onder toezicht en toezicht van het regeringslid dat verantwoordelijk is voor de gezondheidsruimte. 3 - De ARS, IP, worden**

beheerst door de regels vervat in dit wetsdecreet, door de bepalingen van de kaderwet van openbare instellingen en in het statuut van de National Health Service en door de andere regels die erop van toepassing zijn . Artikel 3 1 - De ARS, IP, hebben tot taak de bevolking van het respectieve geografische gebied van interventie toegang te garanderen tot het verstrekken van gezondheidszorg, de beschikbare middelen aan de behoeften aan te passen en gezondheidsbeleid en -programma's na te leven en af te dwingen in hun interventiegebied. 2 - Het is de verantwoordelijkheid van elke ARS, IP, binnen de reikwijdte van de respectieve territoriale beperkingen: a) **Om het nationale gezondheidsbeleid uit te voeren, in overeenstemming met het globale en sectorale beleid, gericht op zijn rationele organisatie en de optimalisatie van middelen ;** b) Deelnemen aan de definitie van coördinatiemaatregelen voor intersectorale planning, met als doel de gezondheidszorg te verbeteren; c) Samenwerken bij de voorbereiding van het Nationaal Gezondheidsplan en toezien op de uitvoering ervan op regionaal niveau; d) Activiteiten op het gebied van volksgezondheid ontwikkelen en aanmoedigen om de bescherming en bevordering van de gezondheid van de bevolking te garanderen; e) Zorgen voor de uitvoering van lokale interventieprogramma's om het gebruik van psychoactieve stoffen te verminderen, verslavend gedrag te voorkomen en afhankelijkheden te verminderen; f) Ontwikkelen, consolideren en deelnemen aan het beheer van het Nationaal Geïntegreerd Netwerk voor Permanente Zorg volgens de gedefinieerde richtlijnen; g) Zorgen voor de regionale planning van menselijke, financiële en materiële middelen, inclusief de uitvoering van de noodzakelijke investeringsprojecten, van de instellingen en diensten die gezondheidszorg verlenen, en toezicht houden op hun toewijzing; h) het opstellen, in overeenstemming met de richtlijnen die op nationaal niveau zijn vastgesteld, van de lijst van faciliteiten en uitrusting; i) Het toewijzen, in overeenstemming met de richtlijnen die zijn gedefinieerd door de Centrale Administratie van het Gezondheidssysteem, IP, financiële middelen aan instellingen en diensten die gezondheidszorg verlenen die is geïntegreerd of gefinancierd door de Nationale Gezondheidsdienst en aan particuliere entiteiten met of zonder winstoogmerk , die gezondheidszorg verlenen of optreden binnen de onder e) en f) genoemde gebieden; j) Om contracten in het kader van publiek-private partnerschappen te vieren, te controleren en te herzien, in overeenstemming met de richtlijnen die zijn gedefinieerd door de Centrale Administratie van het Gezondheidssysteem, IP, en de respectieve financiële middelen toe te wijzen; l) Onderhandelen, afronden en bewaken, in overeenstemming met de richtlijnen die op nationaal niveau zijn gedefinieerd, over contracten, protocollen en conventies met een regionaal toepassingsgebied, en het uitvoeren van de respectieve beoordeling en herziening, zowel in het kader van de gezondheidszorg als op de gebieden waarnaar wordt verwezen in de punten e) en f); m) begeleiden, technische ondersteuning bieden en de prestaties van zorginstellingen en -diensten evalueren, in overeenstemming met de gedefinieerde beleidslijnen en

richtlijnen en voorschriften die zijn opgesteld door de bevoegde centrale diensten en organen in de verschillende interventiegebieden; n) zorgen voor een goede aansluiting tussen de gezondheidsdiensten om de naleving van het verwijfsnetwerk te garanderen; o) het toewijzen van financiële middelen, door middel van het ondertekenen, opvolgen en herzien van contracten in het kader van geïntegreerde doorlopende zorg; p) Functionele programma's van gezondheidsinstellingen uitwerken; q) vergunning verlenen aan particuliere eenheden die gezondheidszorg verlenen en eenheden op het gebied van verslavingen en verslavend gedrag in de sociale en particuliere sector; r) adviezen uitbrengen over masterplannen voor gezondheidseenheden, alsook over de oprichting, wijziging en fusie van diensten; s) Advies uitbrengen over de verwerving en onteigening van gronden en gebouwen voor de installatie van gezondheidsdiensten, evenals over projecten van de faciliteiten van zorgverleners.

3 - Om hun taken uit te voeren, kunnen de ARS, IP, samenwerken met elkaar en met andere entiteiten in de publieke of private sector, met of zonder winstoogmerk, onder de voorwaarden van de geldende wetgeving.

**5. De verstrekking van het vereiste *habeas corpus* maakt deel uit van de bepalingen van artikel 220 van CPPenal, dat als volgt luidt:**

Habeas corpus wegens illegale detentie

1 - Degenen die op bevel van een autoriteit worden vastgehouden, kunnen een aanvraag indienen bij de onderzoeksrechter van het gebied waar als ze constateren dat ze hun onmiddellijke gerechtelijke presentatie bevelen, op een van de volgende gronden: a) de termijn voor levering aan de rechterlijke macht is overschreden; b) het houden van detentie buiten wettelijk toegestane plaatsen; **c) de detentie werd uitgevoerd of bevolen door een incompetent entiteit; d) De detentie is ingegeven door een feit waarvoor de wet het niet toestaat.**

2 - Het verzoek kan worden ondertekend door de gedetineerde of door elke burger die zijn politieke rechten geniet.

3. Elke autoriteit die een onwettige belemmering opwerpt voor de indiening van het verzoek bedoeld in de voorgaande leden of voor de verwijzing ervan naar de bevoegde rechter, wordt gestraft met de straf voorzien in artikel 382 van het Wetboek van Strafrecht.

**6. Genieten.** Artikel 401 van het Wetboek van Strafrecht bepaalt het volgende: 1 - Ze hebben de legitimiteit om in beroep te gaan tegen: a) het Openbaar Ministerie, van alle beslissingen, zelfs in het exclusieve belang van de beschuldigde; b) de beschuldigde en de assistent, van beslissingen die tegen hen zijn genomen; c) de burgerlijke partijen, van de kant van de beslissingen die tegen elk zijn genomen; d) Degenen die zijn veroordeeld tot betaling van bedragen, onder de voorwaarden van deze Code, of die een recht moeten verdedigen dat door de beslissing wordt beïnvloed.

2 - Iedereen die geen belang heeft bij het ondernemen van actie, kan geen beroep aantekenen.

**7.** De eerste vraag die hier rijst, betreft de rechtmatigheid van verzoeker in het kader van een strafrechtelijk beroep. **ik.** We vallen binnen de reikwijdte van een strafrechtelijke jurisdictie, die tot doel heeft de effectieve uitoefening van de *jus puniendi* van de staat te verzekeren, dat wil zeggen, die is gewijd aan het onderzoeken van en beslissen over gedrag dat een misdaad

of administratief misdrijf vormt. Het is in deze context en met een dergelijk doel voor ogen dat de wet bepaalt wie de legitimiteit heeft om de goedheid van een beslissing van een strafrechter te kunnen bespreken. **ii.** In dit geval merken we op dat appellante geen beklagde is, geen assistent is en geen verzoek van burgerlijke aard heeft geformuleerd dat, gegeven het toetredingsbeginsel, haar positie als eiser of beklagde zou bepalen. **iii.** Dus, voor de wet en rekening houdend met de lijst van interveniënten waarvan de wetgever begreep dat ze de legitimiteit zouden hebben om in te grijpen in een proces in dit soort jurisdicties, moeten we in hoger beroep onmiddellijk concluderen dat de verzoeker niet legitiem is om te komen praten over de inhoud van een rechterlijke beslissing in deze context. **iv.** In feite wordt hier niet ingegaan op de praktijk van welk misdrijf of misdrijf dan ook van administratieve aard. Het is zeker dat de kwestie van de mogelijke gevolgen op strafrechtelijk niveau, de erkenning van het bestaan van een illegale detentie, een kwestie is die zal moeten worden besproken. op zijn eigen zetel - dat wil zeggen, in een onderzoek dat voor dit doel kan worden geopend, volledig vreemd aan de beslissing van de onderhavige zaak. **v.** We concluderen dan ook dat de verzoeker de legitimiteit mist om in beroep te gaan tegen de beslissing van de rechtbank “a quo”. **8.** Afgezien van de legitimiteitsvraag lijkt verzoeker evenmin belang te hebben bij het ondernemen van actie. **ik.** Zoals duidelijk blijkt uit vreedzame jurisprudentie en doctrine in dit verband, betekent het belang bij het ondernemen van actie dat iemand het mechanisme van beroep moet gebruiken als een manier om te reageren **op een beslissing die een nadeel veroorzaakt aan de belangen die hij verdedigt of die zijn legitieme verwachting of voordeel.** **ii.** Nu, in het onderhavige geval, is de vraag: heeft de beslissing de belangen die de ARS verdedigt nadelig beïnvloed? Of een gerechtvaardigde verwachting of voordeel? Het antwoord is duidelijk negatief. Anders, laten we eens kijken. **iii.** **ARS zet zijn taken voort, onder toezicht en toezicht van het regeringslid dat verantwoordelijk is voor de gezondheidsruimte .** Dus, en onmiddellijk, hetzij gezien de functies die eraan zijn toegewezen, hetzij gezien hun duidelijke hiërarchie, in het licht van voogdijschap, zal moeten worden geconcludeerd dat geen enkel ARS zijn eigen en autonome belang nastreeft, dat het moet verdedigen. Degene die uiteindelijk zal doorgaan, zal de respectieve minister of de regering zijn waarin hij / zij is opgenomen, aangezien de ARS ‘belangen’ niet de jouwe zijn, maar zullen worden opgenomen in het gezondheidsbeleid van het ministerie dat toezicht houdt op een dergelijke entiteit. Bovendien moet worden opgemerkt dat het in de definitie van zijn bevoegdheden [1] geen specifieke verdedigingsfunctie krijgt toegewezen, onafhankelijk en in eigen naam, voor de rechtbank, van belangen die binnen zijn functies vallen die, wat betreft met betrekking tot strafrechtelijke of administratieve overtredingen zijn er geen ... **iv.** Het belang dat de aanvrager zelf wil verdedigen en dat aan het einde van dit beroep in de aanvraag voorkomt - de validatie van de verplichte opsluiting van de aanvragers, omdat ze drager zijn van het SARS -CoV-2-virus (AH\_\_\_) en

omdat ze actief toezicht, voor blootstelling aan hoog risico, uitgevaardigd door gezondheidsautoriteiten (SH\_\_SWH\_\_ en NK\_\_) - is op zichzelf tegenstrijdig en gaat het doel en de reikwijdte van een strafrechtbank te buiten. **Tegenstrijdig omdat verzoeker niet erkent dat opsluiting overeenkomt met vrijheidsbeneming. Als dit het geval is, is er geen glimp van waar de rechtsmacht van de verzoeker is gebaseerd in de jurisdictie van een strafrechtbank om "opsluitingen" te valideren.** En buiten het werkingsgebied van een strafrechtbank, omdat het niet aan de rechtbank is om verklarende beslissingen te nemen om infecties of ziekten te valideren... v . Ten slotte wordt niet ingezien dat een entiteit die onder de voogdij staat van een overheidsorgaan, gefrustreerd wordt gezien door het besluit dat nu wordt aangevochten. **zag.** Hieruit volgt dat de aanvrager er geen belang bij heeft om actie te ondernemen, en daarom kan hij op grond van de bepalingen van lid 2 van artikel 401 van CP Penal geen beroep aantekenen tegen de beslissing. **9.** De beslissing van de "a quo" rechtbank om het onderhavige beroep te ontvangen bindt deze rechtbank niet (artikel 414 van CPPenal), dus niets belet de afwijzing ervan. **10.** Niettemin, en voor de vrede en rust van het geweten, zal het volgende worden toegevoegd: zelfs indien dit niet **zou worden** begrepen, zou **het ingediende beroep kennelijk ongegrond zijn, om de volgende beknopte redenen :** **i.** Allereerst, vanwege de uitputtende en correcte motivering die in de beslissing wordt uiteengezet, door de "a quo" - rechter, waarvan de inhoud volledig is onderschreven. In feite hebben **gezondheidsautoriteiten volgens de grondwet en de wet niet de macht of legitimiteit om iemand hun vrijheid te ontnemen - zelfs niet onder het label 'opsluiting', wat in feite overeenkomt met detentie - aangezien een dergelijke beslissing slechts het kan worden bepaald of bekrachtigd door de gerechtelijke autoriteit, dat wil zeggen dat de exclusieve bevoegdheid, in het licht van de wet die ons nog steeds regeert, om een dergelijke vrijheidsbeneming te bevelen of te bekrachtigen, uitsluitend wordt beïnvloed door een autonome macht, de rechterlijke macht. Hieruit volgt dat elke persoon of entiteit die een bevel uitvaardigt, waarvan de inhoud leidt tot het ontnemen van fysieke, ambulante vrijheid van anderen (ongeacht de nomenclatuur die dit bevel aanneemt: opsluiting, isolatie, quarantaine, profylactische bescherming, enz. ) die niet past in de wettelijke bepalingen, namelijk in de bepalingen van artikel 27 van het CRP en zonder een dergelijke beslissingsbevoegdheid te hebben gekregen op grond van de Wet - van de RA, binnen de strikte reikwijdte van de noodtoestandverklaring of de site, gerespecteerd dat het evenredigheidsbeginsel wordt getoond - dat het mandaat en de vermelding van de bepalingen en voorwaarden van dergelijke ontbering , zal het maken van een illegale detentie, omdat uitgesproken door een incompetent entiteit en omdat gemotiveerd door een feit waarvoor de wet niet mogelijk is ( bijvoorbeeld bovendien dat deze kwestie in de loop van de tijd is gedebatteerd over andere volksgezondheidsverschijnselen, namelijk met betrekking tot bijvoorbeeld**



hiv-infectie en tuberculose plo. En, laat het bekend zijn, niemand is ooit van zijn vrijheid beroofd, vanwege het vermoeden of de zekerheid dat hij aan dergelijke ziekten lijdt, juist omdat de wet het niet toestaat). **Het is in deze reikwijdte dat, zonder enige twijfel, de situatie die in dit proces aan de orde is, er zeker van is dat de adequate middelen van verdediging tegen onrechtmatige detenties, op verzoek van *habeas corpus in* hoger beroep worden gebracht , zoals bepaald in artikel 220, als. c) en**